

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Septembrie st. v.

Era în cele din urmă câteva luni, — nu scim dacă tot mai e și acum, — vorba de oare-care încercări pentru realizarea unei apropiieri între concetățenii noștri sași și actualul guvern, ba, după-cum par a fi înțeles unii oameni mai sanguinici lucrul, chiar de un fel de alianță întemeiată pe „identitatea de interese” între Sași și Maghiari.

Mărturisim, că nu scim despre întreagă această afacere nimic afară de ceea-ce am putut afla de prin diare, mai ales de prin cele din Cluj, care timp de câteva săptămâni erau neobosite în ceea-ce privește exprimarea dragostei patriotice față cu „frații” Sași.

Dintr'un articol publicat sunt acum câteva săptămâni în „Pester Lloyd” am mai tras apoi și concluziunea, că guvernul ungar va fi având cuvinte de a produce deocamdată în cercurile politice germane impresiunea, că dorește în toată sinceritatea să-i împace pe Sași, care se bucură de particulare simpatii și de o particulară considerațiune în Germania, deși nu constituiesc decât abia a opta parte a populațiunii germane din țările coroanei ungare.

Situațiunea pare a se fi schimbat în cele din urmă două săptămâni, căci diarele din Cluj i-au mai slăbit din dragoste pe „frații” Sași, ba sunt acum câteva zile „Pester Lloyd”, luând drept punct de plecare o corespondență din Ardeal, publicată în „National Zeitung” din Berlin, îi taxează pe unii dintre Sași drept asmuțători contra statului ungar și spune, că înțelegerea între Sași și guvern nu este cu puțință, câtă vreme Sașii nu le vor pune frâu acestor asmuțători.

Ei bine, în ce consistă această asmuțare?

Guvernul ungar cheltuește an cu an sume foarte însemnate, pentru-ca să țină opiniunea publică europeană în curent despre cele ce se petrec în țările coroanei ungare, și este oare-cum de sine înțeles,

că Germanii, Francezii, Italianii și celelalte popoare culte își iau informațiunile pespre cele ce se petrec la noi aproape numai din diare întreținute ori plătite, cel puțin, de guvernul nostru. De aceea, călătorind prin țările din Apus, adese-ori sîntem uimiți de buna opiniune, pe care oamenii o au despre patria noastră, adese-ori întâlnim oameni, care ne pismuesc pentru libertățile de care ne bucurăm, noi fericirii fii ai fericitei Ungarii.

Și nu putem cere, ca toți acești oameni să vină aici, să vadă cu ochii lor și să se încredințeze din propria lor intuițiune, dacă sînt ori nu lucrurile așa, cum le știu ei. Tot atât de puțin putem cere dela dîșii, ca să ne creadă când le spunem noi adevăratul adevăr, căci pe noi nu ne cunosc și guvernul a purtat de grije, ca să le dea o rea opiniune despre noi. Și apoi, — la urma urmelor, — ce le pasă Germanilor, Francezilor, Italianilor ori poate chiar Englezilor de suferințele Românilor ori ale popoarelor slave din țările coroanei ungare.

Cât pentru țările dela Răsărit, grijea noastră! Cu popoarele dela Răsărit avem relațiuni, ele se interesează de soarta noastră, ele știu, care sînt greutățile, cu care ne luptăm, și martor ni-e bunul Dumnezeu, că ne dăm toată silința, ca numai prin noi să poată câștiga Maghiarii simpatiile acestor popoare. Și nici că vor câștiga Maghiarii simpatii în aceste țări câtă vreme se vor folosi, cum se folosesc astăzi, de întregul aparat al puterii publice, ca să ne jignească pe noi în desvoltarea noastră firească: urgisit va rămâne numele lor, precum urgisit e astăzi, câtă vreme nu vor avea nobila ambițiune, de a-și câștiga titluri la iubirea noastră.

Tot astfel Germanii și cu deosebire Sașii în ceea-ce privește Germania și în genere Europa cultă. Ei sînt o parte din lumea apuseană, se bucură de simpatii în această lume și au relațiuni cu aceia, pe care diarele întreținute de guvern îi duc în eroare. Dacă ei spun, că

nu este adevărat ceea-ce se ține în aceste diare, lumea îi crede ori devine, cel puțin, mai interesată de cele ce se petrec la noi și caută informațiuni directe și vrednice de creșmânt. Și e destul, ca un om luminat și doritor de bine să vină, să stea câteva zile aici și să privească cu luare aminte împregiurul seu, pentru-ca să părădă toate iluziunile, pe care și-le va fi făcut cu privire la patria noastră.

Astfel, suferind deopotrivă cu noi, Germanii din țările coroanei ungare și îndeosebi Sașii, poate chiar fără de voia lor, au împlinit o frumoasă misiune culturală, trăgînd luarea aminte a Germaniei și prin ea a întregii lumi culte asupra încordării sociale ce s'a produs în cele din urmă două decenii în țările coroanei ungare — și crește, crește mereu.

Aceasta îi supără pe Maghiari și supărarea aceasta se resuflă în coloanele oficiosului din Budapesta.

Nu trăim pe o insulă aruncată în Oceanul-pacific, ci în mijlocul Europei, și sînt lucruri, care astăzi aici, în mijlocul Europei, nu se pot petrece, fără-ca să se știe în cele din urmă și nu se pot ști, fără-ca să se producă o adîncă și generală indignațiune.

Ear' în Ungaria se petrec poate asemenea lucruri.

Sînt însă nedrepti Maghiarii, când presupun, că Sașii ei singuri sînt cei-ce le denunță opiniunii publice europene, și se află în mare eroare, dacă își fac iluziunea, că adimenindu-i pe Sași prin concesii aparente, ca să tacă, nu va mai rămâne nimeni, ca să spună adevărul. Adevărul ese el de el la iveală; dacă nu-l grăiesc oamenii, el rămâne în aer, e purtat de vînturi și străbate pe nesimțite, căci atât de hotărîtă este iubirea de adevăr în om, încât chiar fără de voie recunoaștem și primim adevărul, când el ni se prezentă.

Și de aceea ne prinde un fel de milă, când vedem opintirile ce fac oficioșii dela „Pester Lloyd”, (nrul dela 14 Sept.)

ca să resfrîngă câteva adevăruri emise în „National Zeitung”.

Ne rezervăm a reveni mai cu dinadins asupra acestor opintiri. De astă-dată scoatem la iveală un singur lucru.

Obiectul discuțiunii e aplicarea legii pentru introducerea limbii maghiare, ca obiect de studiu, în scoalele nemaghiare.

Legea aceasta, votată de corpurile legiuitoare și sancționată de Coroană, e obligatoare și trebuie să i-ne supunem cu toții. Ne și supunem, numai însă fiindcă sîntem elemente de ordine și ținem să nu-i creăm patriei noastre greutăți. Nimeni însă nu ne poate lua dreptul de a mărturisi, că după a noastră părere legea aceasta este una dintre nenorocirile patriei noastre, și de a stăru, ca să fie abrogată. Ne supunem și ați, și mîne, și poimîne, dar' cerem și ați, și mîne, și poimîne, ca să fie abrogată legea, să nu mai fim siliți a i-ne supune, căci interesele adevărate ale patriei o cer aceasta.

Guvernul însă merge mai departe ca legea, ear' organele executive merg chiar mai departe ca guvernul și în virtutea unei legi, care prescrie numai, ca limba maghiară să fie obiect de învățămînt, zeloșii inspecitori stăruie, ca în școli nemaghiare să se și predere în limba maghiară alte studii.

Dacă este adevărat aceasta, atunci se petrece în Ungaria cel puțin acest lucru, care trebuie neapărat să producă o generală și adîncă indignațiune, care cu sofisme nu se poate înăbuși.

Maghiarii sînt, — tot mai sînt încă, — mari și tari și fac, tot mai fac încă, tot ceea-ce vor. Ei, bine! ne supunem, răbdăm, suferim, dar' un lucru să știe: că la iubirea celor ce ne iubesc pe noi și la spriginul celor doritori de progres nu pot rîvni câtă vreme astfel se folosesc de puterea publică.

Le oferim în fiesce-care și iubirea noastră frățească: dacă nu se bucură de ea, numai ei înșiși sînt vinovați.

Foiața „Tribunei”.

Vecinii.

— Din fantasiile lui Nicolae Gogol. —

(Urmare.)

Capitolul VI.

din care cetitorul cu multă lesnire poate să înțeleagă ceea-ce cuprinde.

Ori-cât se siliau cei dela judecătoria să păstreze secretul, șiua următoare scia întregul Mirgorod, că scroafa lui Ivan Ivanovici a furat jalba lui Ivan Nichiforovici. Cel dintău, care a divulgat lucrul, a fost chiar uitucul de polițaiu. Aflînd și Ivan Nichiforovici despre aceasta, el întreabă numai: „N'a fost una neagră?”

Și numai acum începî Agafia Fedosseievna se-l asmuțe din tot adinsul pe Ivan Nichiforovici: „Cine adevărat ești tu, Ivan Nichiforovici! O să riță lumea toată de tine, ca de un nărod, dacă o lași și asta să treacă așa! Frumos boier, vor ține cu toții! Ai fi mai neajutorat ca femeia bătrână, care-ți vinde compoturile ce atât de mult îți plac.”

Și ea isbuti, neobosită! Ea scociori de unde deva un ciofligar, un om nici prea bătrîn, nici prea tînăr, soios, stricat de vîrsat, îmbrăcat într'un palton de coloare închisă, destrămat și petecit în coate, prototipul unui avocat-cârcio-car. Cismele și-le ungea cu smoală, la fiecare ureche purta câte o peană, ear' de unul dintre bumbi atrîna de un șirețel drept călimară o

sticlură în formă de bășică. Era în stare să mănânce dintr'odată nouă sarmale de varță și mai băga și pe a decea în buzunar. Dar' și era capabil de a îngîrădi pe o coală timbrată mai multe șicane și apucături decît ce un cetitor ar pute să cetească, fără-ca să mai și strănute și tușească din când în când. Această creatură atât de puțin asemănată cu făptura omenească scormolă, iscodi, scrise și peteci pînă-ce nu scoase în cele din urmă la capăt următoarea jalbă:

„Cătră judecătoria de ocol din Mirgorod, din partea nobilului Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin.

„Cu privire la acțiunea nobilului Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin, contra nobilului Ivan, fiul lui Ivan Pererepenco, față de care judecătoria de ocol din Mirgorod a dat prea multe dovezi de îngăduință.

„Însă prevaricațiunea scroafei, ținută pînă acum în secret, a ajuns și la cunoștința persoanelor străine. Această procedere criminală și prea multă îngăduință cade însă direct în sarcina judecătoriei, deoarece scroafa e un dobitoac fără de pricepere, căruia nu i-se poate face împărțire despre ordonanțele guvernului, care însă tocmai de aceea e cu atât mai potrivit pentru răpirea unui act oficial. De aici rezultă cu toată evidența, că mai adese-ori menționata scroafă a a fost instigată să sevrîșească această faptă și anume tocmai de adversarul, pretinsul nobil Ivan, fiul lui Ivan Pererepenco, care în mai multe rînduri acum a fost dovedit ca tîlhar, conjurător contra siguranței vieții și pîngăritor de cele

sfinite. Judecătoria din Mirgorod însă, potrivit cu parțialitatea ce o caracterizează, a dovedit că în taină aprobă această persoană, căci fără de aprobarea ei scroafa nici într'un cas nu ar fi putut răspunde la însărcinarea de a răpi actul, fiindcă judecătoria din Mirgorod are destui servitori de cancelarie; e destul să facem aici amintire de singurul acel soldat, care totdeauna se află în camera dela intrare, și care, deși e chiar orb de un ochi și cam schilod de un braț, tot are cunoscută capacitate de a alunga scroafa cu un cio-mag. Din aceasta se adevărește în mod neîndoios îngăduința judecătoriei din Mirgorod și împărțirea între cei interesați a profitului ovreiesc. Susmenționatul tîlhar și nobil Ivan, fiul lui Ivan Pererepenco rămâne deci nepedepsit pentru pungășia lui. De aceea eu, nobilul Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin, o aduc aceasta la cunoștința judecătoriei din Mirgorod, făcînd totodată declarațiunea, că dacă nu se va procura jalba deturnată fie dela scroafa neagră, fie dela nobilul Pererepenco, complicele ei, și nu se va lua asupra ei potrivit cu dreptatea o hotărîre în favoarea mea, eu, nobilul Ivan, fiu al lui Nichifor Dovgoșșin, voi face din cauza acestei îngăduințe contrare legii arătare la înaltul tribunal și voi supune în toată regula cauza deliberării acestuia.

„Nobilul din cercul Mirgorodului Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin.”

Această jalbă nu lipsi a produce efectul ei. — Judecătorul, ca de obicei oamenii buni de inimă, era un poltron. El se adresă la se-

cretar. Secretarul însă se mărgini a face de câteva ori „hm! hm!” în vreme-ce în fața lui se ivise echivocul zimbet diavolesc, cu care primesce Satana pe nenorociții ce vin să caute ocrotire la el. Un singur mijloc mai rămînea: să împace pe cei doi prietini. Cum să se pună însă aceasta, la cale, după-ce toate încercările făcute pînă acum fuseseră zadarnice? Hotărîrea de a face o ultimă încercare nu reuși nici ea, fiindcă Ivan Ivanovici declară scurt și lămurit, că nu voiesce să știe nimic de împăcare, ba chiar se și năcăji. Ivan Nichiforovici le întoarse și el spațele mijlocitorilor și nu era chip să scoți o vorbă din el. Acum procesul se începî cu repedițiunea extraordinară, de care se pot fali judecătorii noastre! Actele se prezentară, fură protocoale, provădate cu număr, șnuruite, puse la indice și aședate în dulap, unde zăcură, zăcură și zăcură — un an, al doilea, al treilea an. Multe fete mari se măritară; Mirgorodul se spori cu o stradă nouă; judecătorul perdî un dinte și două măsele; în curtea lui Ivan Ivanovici alergau mai mulți copii ca mai nainte (bunul Dumnezeu știe, de unde i-a cules); Ivan Nichiforovici clădi în ciuda lui Ivan Ivanovici un nou coteț de găște, deși la oare-care depărtare de cel vechi, și în genere, clădi și clădi mereu în partea despre Ivan Ivanovici, încât aceste două persoane respectabile nu mai aveau puțința de a se vedea. Ear' cauza zăcea în cea mai bună ordine în saltarul dela judecătoria, care părea marmorat de multele pete de cerneală ce erau pe el. (Va urma).

Ori poate că n'au trebuință de ea, — ei, poporul atotcutor, care n'are decât să dea cu piciorul în pământ, pentru-ca lumea întreagă să se cutremure și totul să li se închine și supună?!

Revistă politică.

Sibiu, 4 Septembrie st. v.

Cu toate că înainte de a pleca Principele Alexandru Rusia prin reprezentantul seu din Sofia a declarat, că ea nu va ataca independența, libertatea și drepturile Bulgariei și se va reține dela ori-ce amestec în afacerile interne ale aceleia, tot Rusia cea oficială astăzi nu voescă să mai scie nimic de aceste promisiuni. Nu numai „Journal de St. Pétersbourg“ le revocă în toată forma, dar și pe cale diplomatică se îngrijesc Rusia, ca cabinetele marilor puteri să scie, că guvernul Țarului n'a luat nici un angajament de felul celui definit de Principele Alexandru în proclamațiunea sa. Se vede, că cei din Petersburg sunt gata a nu exclude din viitorul lor program de acțiune nici cele mai extensive măsuri. Eată ce i-se scrie din Petersburg Țarului „Pester Lloyd“ despre opinia publică ce domnesce în astă privință:

„Decamdată guvernul nu e inclinat pentru nici o acțiune militară în Bulgaria, din contră dorește, ca Bulgarii să-și aducă înșiși în ordine afacerile lor, sperând, că pe această cale va pute fără amestec direct și cruțând sentimentul de neatințare al Bulgarilor, să stabilească cu atât mai mare efect o nouă eră a influenței rusești în țară. Faptul, că guvernul deocamdată nu se gândește la o ocupațiune, e cu atât mai important, cu cât față cu un asemenea pas Germania s'a arătat de tot indiferentă, de nu cumva l'a chiar recomandat și încurajat, până-ce Anglia tace și nu dă reprezentanților lor de aici nici o instrucțiune. Inseși evenimentele din Bulgaria vor fi de o influență hotărâtoare, și dacă curentul antirusec ar deveni acolo prea puternic, aceasta ar produce în Rusia o tempestate și ar mîna pe Țarul a se hotărî într-o anumită direcțiune. Două fapte rămân între toate împrejurările clare: că dela afacerea Pendseh-ului încoace Rusia nu se mai teme de Anglia și că Germania se teme tare de Franța; — rezultatul e apoi acela, că Rușii se simt domni ai situațiunii și-și permit pe și ce merge tot mai mult“.

Contele Robilant va prezenta parlamentului italian numai decât după intrinșarea lui o carte verde despre afacerile bulgare. Din această colecțiune a actelor diplomatice rezultă, precum se asigură din Roma, că atitudinea politică a cabinetului italian pe timpul celor mai nouă evenimente din Peninsula-Balcanică a fost inspirată de acea voință firmă, de a nu admite nici o violare a tratatului de Berlin, precum nici vre-o intervențiune militară, care stă în contradicțiune cu principiul autonomiei naționale. Se dice acolo, că Rusia, a cărei purtare față cu Bulgaria a fost la început agresivă, ar fi făcut schimbare de front vedându-se în fața atitudinii unanime a Italiei și a Englierei față cu încercările sale de invasiune.

Cea mai nouă „carte verde“ cuprinde încă un șir de depeșă de ale consulului italian prelîngă curtea din Viena, care ar documenta în mod destul de drastic politica nesigură a cabinetului austriac în cele dintău zile după 21 August.

Din aceste acte rezultă mai departe, că oamenii politici erau foarte neliniștiți din cauza atitudinii principelui de Bismarck față cu Rusia. După întrevinerea d-lui de Giers cu principele de Bismarck la Franzensbad pertractările și împărțirile dela cabinet la cabinet au stagnat pe un moment, și Kálnoky cel pătuns de greutatea situațiunii ar fi fost acela, care spre a face odată capăt nesiguranței, a desfăcut nodul gordian prin recercarea ce a făcut-o direct în Berlin, ca Germania să se declare fără sfială, dacă aprobă sau nu aprobă procederea Rusiei în cestiunea bulgară. La aceasta principele de Bismarck s'a declarat, că abdicarea Principelui Alexandru ar fi unicul mijloc, de a împedeca o intervențiune militară a Rusiei în Peninsula-Balcanică și izbucnirea unei conflagrațiuni europene. După aceste se fi urmat apoi o viață schimbare de idei între puteri, și cabinetul italian cu scopurile sale clare și

hotărâte, pe care și-le-a propus, să fi desvoltat o acțiune însemnată în această perioadă plină de pertractări încurcate.

Din Constantinopol se depeșază, că o realegere a Principelui Alexandru prin Sobrania cea mare nu va fi aprobată din partea Porții.

„Moskovski Viedomosti“ ventilează cestiunea noiei alegeri de principe în Bulgaria și dice, că tratatul de Berlin admite posibilitatea alegerii, e numai întrebare, că în faptă nu se va întâmpla aceea, că Principele Alexandru se va institui direct și că adevărata alegere se va lăsa la înțelegerea puterilor. În această înțelegere ar zăce deocamdată și greutatea principale.

„Przeglad“ din Cracovia împărțășese, că în cercurile ofițerilor rusești domnesce opiniunea, că un războiu austro-ungar-rusec e inevitabil.

Rusia și Bulgaria.

Cetim în „Telegraphul“ următorul articol:

După scirile ce ne-au fost transmise de firul electric, Rusia rău se căsece, că a făgăduit Bulgarilor independența principatului lor. Țările ruse vorbesc cu ușurință, ba unele chiar cu batjocură despre proclamațiunea ce Principele Alexandru a dat la abdicarea sa și alaltăieri „Journal de St. Petersburg“ declară într'un stil cu două înțelesuri, că Rusia nu a putut să se oblige într'un nimic față cu principele. Agenții ruși în Bulgaria au fost însărcinați de a da numai de scire poporului bulgar, că guvernul imperial e gata de a întrebuița toată influența sa ca să împace partidele și să redea țerii liniște și pace. De aceea el, adevărat guvernul rus, nu va refusa guvernului provisor din Sofia, alcătuit în mod legal, ajutorul seu, având nădejdea, că acesta din urmă nu se va lăsa de a fi condus de interese de partid, ci va lucra numai spre binele general al țerii.

Acest limbajiu al gazetei oficiale e foarte ciudat în felul seu și se deosebește foarte mult de cuvintele, pe care Principele Alexandru, basat pe răspunsul Țarului, le-a dat în proclamațiunea sa. Despre libertatea și independența Bulgariei, articolul gazetei oficiale ruse nici nu pomenesce, ci făgăduiesc numai ajutorul binevoitor, ce Rusia va da guvernului provisor. Dar și acel ajutor este strîns legat cu o condițiune: dd. Stambuloff, Muturoff și Caraveloff vor trebui să aibă în vedere numai binele țerii, ear' nici decum vre-un interes de partid. Avertismentul ce se dă Bulgarilor prin aceste câteva cuvinte e nu se poate mai deslușit. Stambuloff și Muturoff erau, primul în Tîrnova, secundul în Filipopol, inițiatorii contrarevoluțiunii în favorul Principelui Alexandru. Acești doi îi sînt dedați cu trup și suflet și cu dragă inimă l'ar readuce în triumf la tronul Bulgariei. Ce privește pe Caraveloff, s'a dovedit cu siguranță, că pe nedrept a fost acuzat de a fi luat parte la revoluțiunea din 9 August s'evîrșită de o mână de șarlatani politici; s'a probat cu evidență, că n'a tradat pe Principe și că n'a lucrat în comun cu mercenarul rus, Zancoff. Și el, cu toate că nu e un dușman atât de înverșunat al Rusiei, după-cum sînt cei doi colegi ai sei din regență, vrea și stăruiesce, ca independența patriei sale nici să nu fie atinsă.

Așadar e bine constatat, că precând gazeta oficială rusă din St.-Petersburg cere, ca guvernul provisor al Bulgariei să nu se conducă de interesele de partid, îl avertisează totdeodată, ca nu care cumva să lucreze contra Rusiei. De acum înainte să nu fie în Bulgaria decât o singură partidă: partida rusească.

Mare ne este teama, că articolul din „Journal de St. Petersburg“ prevestește retragerea făgăduinței rusești și că chiar de astăzi cei de pe malurile Nevei au de gînd să respecte independența Bulgariei numai într'un cât Bulgarii se vor supune fără nici o șovăire tuturor poruncilor venite din palatul Țarului.

Pe de altă parte se vorbește cu multă temeinicie, că marea Sobranie va realege pe Principele Alexandru. E foarte caracteristică pentru zăpăceala constituțională ce actualmente domnesce în Peninsula-Balcanică, scirea, cumcă căpeteniile din Rumelia sînt firm decise pentru realegerea Principelui. Acuma se născă întrebarea: pot oare acestia lua parte la realegerea lui Alexandru ca domnitor al Bulgariei?

După tratatul din Berlin ei n'au acest drept. Dar' știut este de toți, că tratatul din Berlin seamănă întocmai cu un drapel ciuruit de gloanțele războiului și că o gaură mai mult sau mai puțin nu valorează așa mult. Se poate

însă întâmpla prea bine, ca Rusia, care și în timpul revoluțiunii din Filipopol, era apărătoarea cea mai înfocată a celui tractat, să respingă ori-ce amestec al deputaților rumelioti în alegerea principelui, fiindcă ea scie, că acestia vor vota cu toți pentru Principele Battenberg. Realegerea sa ar fi o lovitură zdrobitoare pentru politica rusă și cei dela Neva vor întrebuița toate mijloacele legale și nelegale, ca Alexandru să nu fie reales. Mai întâiu va veni rubla, a cărei putere de convincțiune s'a probat atât de des în Orient, atât la creștini cât și la Turci; și dacă rubla nu va reuși, apoi desigur va veni — forța.

Și într'o ocupațiune consistă pericolul.

Sînt mulți însă, cari conduși de un fel de optimism amăgitor nu ved, că criza a ajuns la punctul culminant și că tocmai acum se vor născă cele mai mari greutăți.

Nu-i vorbă, acele greutăți și primejdii pot fi înlăturate decătră puterile europene, însă numai atunci, când toată Europa se va pune pe lucru și nu va lăsa, ca Bulgaria să fie terenul de experimente al unei singure puteri, care după tractatele existente nu are dreptul de a juca acest rol excepțional.

Dar' uni-se-vor toate puterile pentru a pune o stavilă poftelor cuceritoare ale colosului dela Nord? Eată ceea-ce este greu de creșut și numai viitorul ne va pute da răspuns la această întrebare.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Przemysl, 13 Septembrie 1886.

Mult on. Redacțiune! Cu privire la acelea ce se vor întâmpla Mercuri în 15 l. c., cu ocaziunea vizitării fortificațiilor de aci decătră Maiestatea Sa, îmi permit a Vă comunica unele date sigure (cele din „P. Napló“ nu se potrivește toate).

Maiestatea Sa sosese Mercuri la 8 oare a. m. din Grodek aci și după ceremonialul îndatnat la gară, vor pleca numai decăt în calese preste Kronnik la fortul I Siedliska (cel mai mare dintre toate) apoi la fortul XIV Hurko, de acolo pe strada Leopolei, intrare în oraș, care este de acum decorat cu tot felul de stindarde, cu 2 porți de triumf și de-alungul uliții, care o va percurge Maiestatea Sa, cu rînduri de stilpi de 20 m. înalți și 30 metri distanță de cătră olaltă. Pe fiecare stilp se va afla un stindard, porțile de triumf una la intrarea în oraș decătră Leopole, alta la podul preste San decătră Iaroslau sînt foarte frumos făcute și îmbrăcate în cetenic, ajunși la podul preste San se vor schimba caii și vor pleca la fortul VII Letownia IX Ujkowice, X Orzechowce (aci la 1 oară se va lua dejunul) XI Dunkowicki și XII Zurawica, de aci vor pleca la stațiunea Zurawica, de unde cu trenul călătorie spre Viena; în suită vor fi Archiducele Albrecht și Rainer, ministrul de războiu și inspectorul general de geniu. Prințul de coroană călătorește cu atașajii puterilor străine fără a descăleca în Przemysl cătră Krakau — Viena. General inspec. de geniu a venit încă astăzi aci, ministrul sosese mîne și vor rămâne ambii aci încă câteva zile.

Correspondentul.

Beiuș, 1/13 Septembrie 1886.

Cel mai mare merit al fericitului Samuil Vulcan, Episcopul de odinioară al Orădii-Mari fără îndoială a fost clădirea gimnasiului din Beiuș.

L-a clădit între grele împrejurări pentru Români, l-au costat multe osteneli și mari jertfe, cu toate aceste, în opintirea lui nimic nu l'a împedecat de a traduce în faptă nobila sa intențiune, el a pus în sfîrșit temeliala unui institut românesc în Valea-Crișului.

Înzestrat dela natură cu însușiri bune, om cu prevederi înalte, fericitul Episcop a aflat de bine, că pentru răspîndirea luminii în poporul român din Valea-Crișului locul cel mai potrivit e Beiușul.

Și nici nu s'a înșelat.

Nu mai de atunci vieța românească a început să iee un avînt puternic în Valea frumoasă a Crișului, ear' ea se răspîndia de aci cu încetul și în cele mai depărtate locuri.

Frumoasă suveniră a lăsat fericitul Episcop urmașilor sei. Mîndri trebuie să fie urmașii lui de o astfel de suveniră, căci mulți, foarte mulți au crescut și au primit învățătură în acest institut. Pe unde ei sînt așezați, totdeauna își vor aduce aminte, că ce bunătate nemărginită a fost pentru ei gimnasiul de aci.

Nu știu; mai au cunoscîntă elevii de odinioară, cumse petrec ați lucrurile la gimnasiul din Beiuș; ceea-ce știu e, că ar dori să scie cum înaintează tinerii și cum se ține seamă în institut de mersul literaturii românești în direcțiunea cea nouă.

Au cuvînt să scie și cuvîntul lor e legitim, pentru-că ei sînt acum părinții copiilor de aci ce și-i trimit aici, ear' copiii lor sînt partea cea mai fragedă a corpului nostru: sînt vlăstarii neamului nostru . . .

Ne sîngeră inima de durere însă, când ni se spune, că ați institutul e în părgănire.

Voința reposatului Episcop Olteanu a fost de a transfera pe vrednicul și iubitul director de atunci Teodor Kővári și a-l suplini cu o persoană agreabilă lui. A părăsit bătrînul Kővári gimnasiul, lucrurile n'au mers mult mai bine; s'a deschis după aceea cu încetul porțița, prin care se poată intra mai lesne intențiunile protivnicilor nostri.

Cei-ce sînt în fruntea gimnasiului trebuie să scie, că numai până atunci au încrederea publicului român, până-când se scie, că nobila lor chemare și-o împlinesc cu sfințenie: cum n'o fac asta, îndată părinții nu mai sînt hotărîți să-și trimită copiii la școala lor.

Le punem acum modesta noastră întrebare, atât Sfinției Sale directorului, cât și clarisimilor profesori, ce e intențiune au, de stăruiesc să meargă pe calea apucată de până acum?

Stăruim și noi hotărît să ne dea răspuns, că ce voiesc să facă, și dacă au vre-o intențiune serioasă, să ni-o spună lămurit, ca să scim și noi a cătea oară bate.

E mai presus de ori-ce îndoială, că ei, dela director până la dascălul din norme, sînt puși acolo în serviciul publicului român ca să înainteze cultura și literatura noastră în Valea-Crișului. Nu pentru ei s'a clădit gimnasiul, ci pentru tinerimea română, și ei ar comite păcatul cel mai greu, când își permit luxul, ca sub firma gimnasiului românesc să crească tinerimea contrar intențiunilor marelui fondator.

E vorba de copiii nostri, de partea cea mai fragedă și scumpă a corpului nostru.

Jertfim cea mai mare parte din truda vieții noastre, numai și numai ca să ne putem vedea copiii creșcuți în direcțiunea sănătoasă potrivită firii Românilui.

Cum ne vom simți însă, când scim cu pozitivitate, că ceea-ce dăm mai bun din avutul nostru, nici pe departe nu răspunde dorințelor noastre legitime?

Ce mîngăiere putem ave noi, părinții, când vedem cu ochii, că sînt suferiți la gimnasiu și astfel de dascăli, cari numai menirea de a crește tinerimea nu o au?

Unde e liniștea noastră sufletească, că la bătrînețe ne vom vedea copiii creșcuți de așa, că își vor împlini cu sfințenie chîmărea pe est pămînt? Unde e echivalentul avutului nostru, că copiii nostri vor fi creșcuți de așa, că ne vor face numai onoare, nouă și neamului lor?

Cunoaștem bine atitudinea directorului actual precum și a unor dascăli, ce îl încungură cu atîta dragoste. Avem la îndemînă date pozitive, de ni se svîrcolesce pîrl în cap la cetirea lor. O spunem dela început, că numai de unii e vorba, onoare celorlalți.

Să nu împingă însă lucrurile până într'acolo, ca părinții să le spună într'o bună dimineață, că nu mai sînt vrednici să li se încredințeze copiii pe mîna lor. Să nu ne amărească zilele, căci destul de amărîte sînt ele din partea protivnicilor nostri. Prin jertfe mari și sudori crunte ne căștigăm pînea de toate zilele; 3 părți din ea o dăm copiilor nostri; ne învîrtim, ne svîrcoim, dăm cea mai bună parte a vieții noastre pentru căștigarea hranei lor sufletești, — și pentru toate aceste, nici mîngăierea se nu o avem, ca copiii nostri să crească sub dascăli buni și destoinici . . . ?

Ajungă odată, că ei sînt chîmași spre a ușura calea copiilor nostri, ear' nu spre a li-o îngreuna. Și dacă mai este în ei un sentiment de pudoare, vor apuca calea firească; vor fi ei atât de precauți, ca să nu aștepte până în sfîrșit osînda opiniei publice.

Preasfinția Sa Episcopul Pavel și-a căștigat multe merite pentru gimnasiul din Beiuș. Un nou titlu și-ar căștiga și încă cel mai mare, când am sei, că el însuși a îmbrățișat de astădată cauza educațiunii tinerimii dela gimnasiul de aci, înzestrînd corpul didactic cu puteri nouă, sănătoase și vrednice de a li se încredința creșterea tinerimii.

Preasfinția Sa cunoaște prea bine starea lucrurilor de aci, s'a și pronunțat odată, înaintea unui vrednic dascăl: „Aștept timpul princiios; acum sînt silit să tac; când voi vedea însă, că lucrurile apucă pe pîvîrnișul fatal, voi striga una, și atunci să nu li se pară, că le strig prea tare“.

De atunci a trecut o bucată bună de vreme; lucrurile merg tot mai rău, ear' Preasfinția Sa află de bine să tacă și aci.

Preasfinția Sa e un prelat, care lucrează cu mult tact, scie ce face, și când face. Ar fi foarte bine și la timp potrivit să-și arunce pri-

Economic.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 14 Sept. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 43. 1/2 cr. până 44. — cr. de mijloc 44. — cr. până 44. 1/2 cr., ușori 45. — cr. până 46. — cr., marfă țerănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43. — cr. până 44. — cr., ușoară 45. — cr. până 46. — cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 41. — cr. până 42. — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41. — cr. până 42. — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 14 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — fl. 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.65 până 9.05, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 9. —, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.65 până 9.05, (de Bacskai) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.70, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.60 până 6.80. (Orđ nutreț) 60—62 Kilo fl. 6.45 până 7.75; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 8.70 până 10. —.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.50. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.50 până 6.55; de alt soi fl. 6.45 până 6.50.

Răpita fl. 9.25 până 9.75; de Banat fl. 8.25 până 9. —.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.20 până 5.50.

LOTERIE.

Tragerea din 15 Septembrie st. n.
Sibiu: 30 51 36 37 9.

Cursul pieței din Sibiu

din 16 Septembrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.62	vând.	8.67
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.20	"	1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Septembrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97. —	vând.	97. 1/2
Rur. conv. (6%)	"	87. 7/8	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	270. —	"	275. —
Banca națională a României	"	1020. —	"	1030. —
Impr. oraș. București	"	32. —	"	33. —
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	100 1/2	"	101. —
Schimb 3 luni	"	25.13 3/4	"	—
Societ. const.	"	164. —	"	—
Aur	"	13.90	"	14.10

Bursa de Budapesta

din 15 Septembrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	107. —
" " " 4%	94.60
" " hârtie " 5%	152.50
Imprumutul căilor ferate ung.	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " " bănețene-timșene	108.75
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	105. —
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	127. —
Renta de hârtie austriacă	84.65
" " argint austriacă	85.50
" " aur austriacă	118.70
Losurile austr. din 1860	140. —
Acțiunile băncii austro-ungare	863. —
" " de credit ung.	287.50
" " " austr.	278. —
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	101.50
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	126. —

Bursa de Viena

din 15 Septembrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	107. —
" " " 4%	94.65
" " hârtie " 5%	152.50
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.75
Bonuri rurale ung.	104.90
" " " cu cl. de sortare	104.90
" " " bănețene-timșene	104.90
" " " cu cl. de sortare	104.90
" " " transilvane	104.90
" " " croato-slavone	105. —
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	120.80
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.75
Renta de hârtie austriacă	84.60
" " argint austriacă	85.25
Renta de aur austriacă	118.45
Losuri austr. din 1860	140.40
Acțiunile băncii austro-ungare	862. —
" " de credit ung.	288.25
" " " austr.	278. —
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	9.97 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.72
Londra 10 Livres sterlingi	121. —

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA"

în Sibiu,

[286] 6

fundată în anul 1868

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 " 34,761.25	în a. 1883 " 32,843.10
în a. 1884 " 24,778.08	în a. 1884 " 40,084.13
în a. 1885 " 35,702.29	în a. 1885 " 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urecă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțano	Tren omnibus		Tren de porțano	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de porțano						
Viena	11.10	7.40			București		4.50	7.30		Viena		11.—	12.10	Teiuș		11.09	3.45		Copsa mică		5.50	1.11		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	8.—	Alba-Iulia		11.57	4.26		Șeica mare		6.17	1.34		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.00	Vințul de jos		12.20	4.46		Loamneș		6.52	2.06		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov		10.29	2.32		Arad		4.10	5.55	Orăștia		12.54	5.13		Ocna		7.18	2.32		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara		6.22	2.55		Glogovaț		7.04	4.30	6.05	Șibot		1.27	5.37	Sibiu		7.38	2.50		
Várad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia		7.01	3.38		Gyorok		7.22	4.43	6.19	Simeria (Piski)		2.31	6.30	Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva		7.33	4.17		Pauliș		7.58	5.08	6.46	Deva		2.52	6.49	Sibiu		8.12	10.25		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod		8.01	4.47		Radna-Lipova		8.17	5.21	7.—	Branicica		3.23	7.14	Ocna		8.36	10.45		
Rév			10.19	2.34	Hașfalău		8.45	5.42		Conop		8.36	5.40	7.23	Ilia		3.55	7.39	Loamneș		9.01	11.05		
Bratca			11.38	3.18	Sighișoara		10.10	7.87		Bérvava			6.07	7.51	Gurasada		4.08	7.51	Șeica mare		9.29	11.32		
Bucia			12.16	3.41	Elisabetopole		10.39	8.21		Soborșin			6.26	8.10	Zam		4.44	8.21	Copsa mică		9.52	11.52		
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș		11.19	9.05		Zam			7.14	8.58	Soborșin		5.30	8.59	Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huiedin			1.57	4.26	Copsa mică		11.54	9.43		Gurasada			7.44	9.28	Bérvava		6.25	9.43	Cucerdea		2.30	10.—	4.05	
Stana			3.11	5.08	Micăsasa		12.12	10.02		Ilia			8.12	9.56	Conop		6.46	10.02	Cheța		3.03	10.30	4.35	
Aghiriș			3.40	5.27	Crăciunel		12.37	10.30		Branicica			8.29	10.17	Radna-Lipova		9.06	7.28	Ludoș		3.27	10.51	4.56	
Ghirbău			4.15	5.50	Teiuș		12.56	10.50		Deva			8.48	10.38	Pauliș		9.26	7.43	M.-Bogat		3.37	11.—	5.06	
Nădășel			4.36	6.02	Blaj		1.30	11.34		Simeria (Piski)			9.13	11.05	Glogovaț		9.46	7.59	Cipeu-Iernut		4.21	11.37	5.43	
			4.58	6.24	Crăciunel		1.45	11.52		Orăștia			9.53	11.55	Arad		10.21	8.28	Kerelő-Sz.-Pál		4.38	11.57	5.58	
Cluj		10.28	5.26	6.43	Teiuș		2.34	12.41		Șibot			10.23	12.24	Szolnok		10.38	8.42	Nireșteu		5.05	12.15	6.21	
Apahida	10.45			7.08	Aiud		2.55	1.12		Vințul de jos			10.46	12.53	Budapesta		9.17	12.31	Oșorheiu		5.25	12.34	6.40	
Ghiriș	11.14			7.26	Uioara		3.17	1.42		Alba-Iulia			11.14	1.22	Viena		2.32	5.12	Reghinul-săs.		5.55	1.04		
Cucerdea	1.06			8.54	Cucerdea		3.36	2.15		Teiuș			11.41	1.41			6.—	8.20			7.54	3.06		
Uioara	2.01			9.43	Apahida		5.36	4.59		Simeria (Piski)—Petroșeni			12.14	2.24	Petroșeni—Simeria (Piski)		3.—	6.05	Reghinul-săs.		4.31		6.10	
Uioara	2.10			9.51	Cluj		5.56	5.30		Simeria					Petroșeni				Oșorheiu		6.20		8.—	
Vințul de sus	2.19			9.58	Nădășel		6.31	6.03	8.—	Streiu			12.09	2.41	Banița		6.55	10.—	Nireșteu		6.40	12.35	10.30	
Aiud	2.33			10.24	Ghirbău		6.52	6.21	8.34	Hațeg			12.46	3.25	Crivadia		7.36	10.38	Kerelő-Sz.-Pál		7.22	1.17	11.16	
Teiuș	3.35			10.59	Aghiriș		7.08		8.59	Pui			1.35	4.17	Pui		8.18	11.15	Cipeu-Iernut		7.43	1.38	11.42	
Crăciunel	4.09			11.28	Stana		7.23		9.56	Crivadia			2.26	5.10	Hațeg		9.02	11.55	M.-Bogat		8.13	2.03	12.16	
Blaj	4.29			11.44	Huiedin		7.50		10.16	Banița			3.13	5.58	Streiu		9.43	12.32	Ludoș		8.26	2.21	12.31	
Micăsasa	5.08			12.18	Ciucia		8.12	7.14	11.04	Petroșeni			3.51	6.40	Simeria		10.34	1.15	Cheța		8.42	2.37	12.48	
Copsa mică	5.45			1.01	Bucia		8.52	7.43	12.17	Arad—Timișoară			4.23	7.12	Timișoară—Arad		11.13	1.46	Cucerdea		9.10	3.05	1.20	
Mediaș	6.06			1.22	Bratca		9.10			Arad					Timișoară				Simeria (Piski)—Uniedoară					
Elisabetopole	6.45			1.56	Rév		9.29			Aradul nou			6.05	5.48	Mercizfalva		6.25	5.—	Simeria (Piski)				2.16	
Sighișoara	7.40			2.44	Mező-Telegd		9.41	8.22		Németh-Ságh			6.33	6.19	Orczifalva		7.19	6.02	Cerna				2.37	
Hașfalău	8.07			3.02	Fugyi Vásárhely		10.24	8.48		Vinga			6.58	6.44	Vinga		7.46	6.32	Uniedoara				3.60	
Homorod	10.05			3.41	Várad-Velenceze		10.43			Orczifalva			7.29	7.16	Németh-Ságh		8.15	7.02	Uniedoară—Simeria (Piski)					
Ágostonfalva	11.02			4.41	Oradea-mare		10.53			Mercizfalva			7.55	7.47	Aradul nou		8.36	7.23	Uniedoara					
Apatia	11.37			5.30	P. Ladány		11.—	9.18	10.55	Timișoară			8.14	8.08	Arad		9.11	8.01	Simeria (Piski)					
Feldioara	12.14			6.03	Szolnok		11.15	9.18	10.55	Ghiriș—Turda			9.08	9.02			9.27	8.17	Uniedoara				5.10	
				6.35	Budapesta			3.29	12.20	Turda—Ghiriș									Cerna				5.36	
Brașov	1.09			7.14	Viena			6.38	2.15										Simeria (Piski)				5.55	
Timiș	1.55	5.45						3.—	8.—															
Predeal	2.53	6.22						10.—																
București	3.28	6.47																						
	9.35	11.45																						

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.